

Історія графічної культури

Графіка (нім. Graphik, від грец. γραφικός — «написаний») — вид образотворчого мистецтва, для якого характерна перевага ліній і штрихів, використання контрастів білого і чорного та менше, ніж у живописі, використання кольору. Твори можуть мати як монохромну, так і поліхромну гаму[1].

Графічний — виконаний у стилі графіки.

Графіка поділяється на такі різновиди:

- станкова — твори, що мають самостійний характер
- прикладна: книжкова та газетно-журнальна
- плакатна
- промислова
- архітектурна

Історія графіки

Послідовник Джузеппе Арчімбольдо.
“Вигаданий портрет Мікеланджело
Буонарроті”, кінець 16 ст.

Графіка — різновид мистецтва, назва якого походить від грецького слова, що в перекладі означає «пишу, дряпаю, малюю». Графіку можна вважати основою всіх образотворчих мистецтв. Адже основним засобом створення художнього образу у графіці виступає найпростіший для людини спосіб відтворення побаченого — лінія, штрих, які творять контур предмету або фігури.

З-поміж якого, малюнок — це найдавніший вид графіки, з нього і починається зародження образотворчого мистецтва.

Найтрадиційнішим різновидом графіки й досі залишається малюнок. Витоки малюнку можна знайти у наскельному живописі неоліту, у античному вазописі, середньовічній мініатюрі. Основою для малюнку слугували вологий пісок, пласке каміння, волога глина.

З часом малюнки перенесли на керамічні вироби і тканини.

У Стародавній Греції головними виразними якостями графіки були лінії і силуети (античний чорнофігурний вазопис, червонофігурний вазопис). З епохи Відродження малюнок набуває самостійного значення у формі ескізів, альбомних замальовок, етюдів, які виконуються із застосуванням багатьох засобів: олівця, вугілля, крейди, сангіни, пера, пензликів і різних сортів чорнил, туші, акварелі.

Ускладнення графіки йшло разом з винаходом нових фарб — акварелі, гуаші, пастелі, темпері. Хоча у використанні цих фарб певну роль відіграє колорит, а також можливість використання багатьох фарб, що не притаманно первісній графіці.

З часом ускладнилися засоби друкованої графіки — офорт, літографія, ліногравюра тощо. Інший різновид графіки — гравюра або естамп (станкова графіка). Це вид графіки, в якому

зображення є друкованим відбитком рельєфного малюнку, що виконується художником на тому чи іншому матеріалі. Існує дуже багато різновидів гравюри. Це гравюра на дереві та лінолеумі (ксилографія та ліногравюра), гравюра на металі, пунктирна манера, м'який лак, суха голка, офорт, літографія. При цьому висока художня вартість віртуозно виконаних малюнків не втратилася. Це довели дорогоцінні малюнки геніїв від італійського Відродження і бароко до майстрів сучасності (малюнки Леонардо да Вінчі, Боттічеллі, Рафаеля, Мікеланджело, Босха і Грюневальда, Рембрандта, архітектора Баженова, Едуара Мане, Родена, Павла Коріна, Дмитра Жилінського, київського графіка Сергія Конончука).

Станкова графіка

Станкова графіка є самостійною мовою зображення предметів і об'єктів. Художні твори, виконані в техніці станкового графіку, не пов'язані з будь-яким текстом і не мають під собою ніякого практичного призначення. Простіше кажучи, малюнки станкової графіки є справжніми витворами образотворчого мистецтва, створеними художником виключно для естетичної насолоди публіки або в якості вираження власних думок. Станкова графіка охоплює широкий тематичний діапазон, дозволяючи створювати оригінальні малюнки, гравюри, ілюстрації, а також повноцінні пейзажі, натюрморти і портрети з характерною для графіки образністю і чіткістю.

Вкрай різноманітні і матеріали станкової графіки. Малюнки можуть виконуватися як за допомогою звичайного простого олівця з різним ступенем м'якості, так і за допомогою чорнила, туші, чорної акварелі або сангіни. Обраний матеріал грає вкрай важливу роль, тому що від нього залежить і товщина ліній, і якість штрихування і, безумовно, загальний характер майбутнього малюнка.

Найпоширенішими матеріалами станкової графіки є простий олівець і туш. З їх допомогою художникам вдається відобразити навіть найдрібніші лінії, створити об'єм і зробити необхідні акценти. Крім усього іншого, вони вкрай прості і зручні у використанні, і з їх допомогою дуже зручно робити швидкі замальовки та ескізи, які в подальшому будуть використані в основній роботі.

Малюнки станкової графіки можуть виконуватися з використанням як одного, так і декількох технік, що істотно розширює можливості художника. Нерідко можна зустріти твори станкової графіки із застосуванням кольору, що створює певний настрій і робить малюнок більш яскравим. Однак використання колірних рішень необхідно здійснювати з обережністю, тому як сутність графіки полягає в використанні двох кольорів, і часто це чорний і білий.

Прикладна графіка

Прикладна графіка - це вид графіки, в якому зображення отримують друкуванням, як і в гравюрі, але іншими способами. До основних технік прикладної графіки належить монотипія, диотипія, акватипія, картонна гравюра, вирізна паперова гравюра, трафаретний естамп, шовкографія, автотипія, гіпсогравюра, гратографія.

Картонну гравюру отримують вирізуванням на поверхні картону поглибленого малюнку.

Трафарет вирізаний в папері (наскрізний) нескладний силует, який притискають до рівної поверхні і наносять фарбу.

Шовкографія подібна до трафаретного естампу, тільки вирізаний в папері трафарет наклеюють на сітку або дуже тонку тканину, наприклад шовк. Шовкографічні трафарети не потребують перетинок і тому дозволяють виконувати візерунки будь-якої складності.

Гіпсогравюру отримують вирізуванням на поверхні гіпсової дощечки поглибленого малюнку.

Гратографія - це вид прикладної графіки, в якому зображення отримують видряпуванням малюнку на паперовій поверхні вкритій воском і темним гуашем.

Вирізна паперова гравюра - друкування з двошарового паперу, де верхній шар - це рівна основа, в у другому шарі вирізані візерунки, на які і буде попадати фарба при накатуванні валіком.

Акватипне зображення створюють друкуванням з поверхні води, на яку наляпують скіпідар і рідкі олійні фарби. Частіше за все виходить щось схоже на імітацію мармуру.

Монотипне зображення виходить коли друкувальною матрицею виступає скло, на якому знаходиться свіженький ще не висохлий малюнок олійними чи друкарськими фарбами.

Диотипія - це зображення виконане шляхом притискання паперу до фарби, коли на скло з рівномірно розкатоною фарбою кладеться аркуш паперу з карандашним малюнком чистою стороною вниз, і, не доторкаючись до поверхні пальцями, обводиться малюнок. Там, де проходила лінія, зі зворотної сторони прилипне фарба .

Автотипія - це зображення-негатив диотипного відбитку.

Плакатна графіка

Витвір мистецтва, різновид тиражованої графіки. Лаконічне, помітне, найчастіше кольорове зображення з коротким текстом, виконане, як правило на великому аркуші паперу, виготовляється з рекламною, інформаційною, навчальною метою. Сучасний плакат — це найчастіше поліграфічне виконання художнього оригіналу. Основні вимоги до плакату такі: плакат повинен сприйматися з великої відстані, бути помітним на фоні інших засобів візуальної інформації. Плакат — барвисте рекламне видання великого формату. Види плакатів

- соціальний плакат — плакат, який пропагує базові соціальні цінності. В соціальному плакаті відображені соціальні прояви особистості, специфіка соціальних взаємовідносин в суспільстві, значущі соціальні проблеми, загрози та лиха
- Авторський — це виставковий варіант; ближчий до мистецтва, він глибший та суб'єктивніший
- масовий — безособовий, безіменний; носить спонтанний характер, має тимчасовий епізодичний контакт з глядачем.

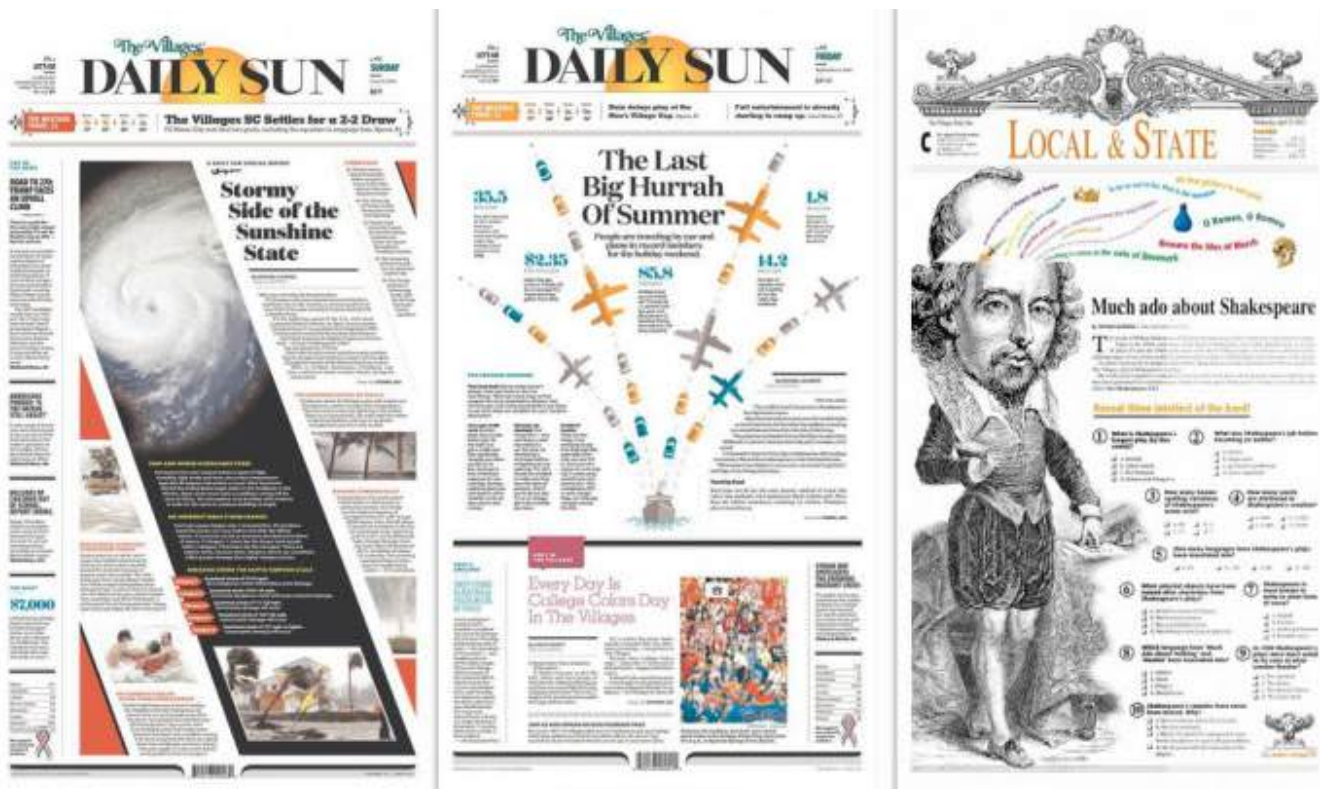

Плакат «Чужого не хочу, а свого — не віддам!» Богуша Шіппіха часів УНР, 1917 рік

Плакат (постер, нім. Plakat, фр. placard — оголошення, афіша, від plaquer — наклеїти, лат. placatum — повідомлення, свідоцтво) — різновид графіки.

Промислова графіка

З розвитком виробничої індустрії з'явилася промислова графіка. На початковій стадії це був контрастний лінійний малюнок, що складається з чорного і білого кольорів. Потім до ліній додалися штрих і пляма. Графічні малюнки робились від руки за допомогою олівця, пера, туші, пастелі, вугілля.

До етапів розвитку належать:

- Станкова графіка, що включає естамп, лубок і, власне, станковий малюнок.
- Книжкова графіка, що включає такі елементи, як віньетки, ілюстрації, буквиці, обкладинки. Сюди ж відносяться шрифти, так як букви являють собою графічні знаки.
- Журнальна і газетна графіка – це зображення, виконані у відповідності з ГОСТ, в якому обумовлені види шрифтів і наявність графічних ілюстрацій. На фото вище наведено приклад графіки видавничої марки.
- Технології комп'ютерної верстки друкованих видань. З кінця XX-початку XXI століття продукція стала рекламним носієм преміум класу.

Архітектурна графіка

Креслення архітектора, або **Архітектурна графіка** — графічний образ ідеї архітектора в кресленні з масштабом. Це детальна розробка плану майбутньої будівлі(або саду у ландшафтного архітектора)з використанням умовних позначок майбутніх фундаментів, стін, пілонів або колон, з позначкою майбутніх вікон, дверей. Ген. план дозволяє показати розташування будівлі або ансамбль будівель на місцевості з означенням сторін світу. Креслення архітектора тісно пов'язане з математичними розрахунками і вказівками розмірів майбутньої будівлі, співвідношенню його частин(масштаб). Використовується як в проектуванні нових побудов, так і фіксаційних планів існуючих або зруйнованих будівель. Сучасну

архітектурну графіку поділяють на класичну і цифрову. Класична подається олівцями, папером, фарбами. Цифрова використовує обчислювальні системи.

Джерела

- [Інформатика, 10](#)
- [Графіка](#)
- jak.koshachek.com
- studopedia.su
- [Плакат](#)
- [Промислова графіка: визначення, історія виникнення, етапи розвитку, опис з фото і приклади](#)
- [Креслення архітектора](#)

From: <https://library.vpuhlukhiv.com.ua/> - **Вікі Глухівського ВПУ**

Permanent link: https://library.vpuhlukhiv.com.ua/subjects:basic:informatika:graph:istoriia_hrafihnoi_kultury

Last update: **22.09.2022 23:59**

